

Jeg maa derom endnu en Gang udtale, at jeg mener, at den Maade, hvorpaa hele dette Spørgsmaal er blevet rejst, er af den Beskaffenhed, at Ministeriet ikke kan undlade at tage Hensyn dertil; ved Afgørelsen af Sagen maa den Begivenhed, der gav Anledning til, at denne Bevilling bortfaldt, drages ind under Overvejelserne af det hele Spørgsmaal, men at denne Overvejelse endnu ikke har kunnet finde Sted i Ministeriet, fordi Sagens Akter beror hos Amtet til Overvejelse der og til Erklæring; før den er kommet Ministeriet i Hænde, kan der naturligvis ikke fra min Side være Tale om en endelig Tagen Stilling til hele dette Spørgsmaal.

Det ærede Medlem Hr. Trier mente, at jeg havde gjort Brud paa Tjenestemandslovens § 44 ved at gaa ind som Medlem af Bestyrelsen i et Transportselskab; saaledes skal det ærede Medlem havde sagt. Jeg maa derom have Lov til at oplyse, at det Selskab, det ærede Medlem tænker paa, rimeligvis er et Rejseforsikrings-selskab, som er startet i København i Sommer i nøje Tilknytning til en Forsikringsvirksomhed, jeg gennem mange Aar har haft Forbindelse med; i et Møde, i hvilket jeg ikke deltog, havde man valgt mig ind i Bestyrelsen. Vilkaaret for, at jeg kunde modtage dette Valg, vilde naturligvis have været, at jeg havde henvendt mig til Undervisningsministeren, under hvem jeg som Embedsmand sorterede, for at anmode om Tilladelse dertil. Men da jeg netop i de samme Dage modtog Udnævnelse som Indenrigsminister, var den naturlige Konsekvens deraf den, at jeg øjeblikkelig tilskrev Bestyrelsen, at det paa mig faldne Valg kunde jeg ikke modtage. Jeg maa derfor ganske afvise de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Trier i den Anledning har fremsat.

Til det ærede Medlem Hr. Sundbo skal jeg sige, at jeg mener heller ikke, der kræves lange Overvejelser for at sætte Kursus for arbejdsløse i Gang, men der kræves dog de Overvejelser, som er en Følge af, at man maa indhente Arbejdsløshedskassernes Billigelse af, at Udbetaling af Arbejdsløshedsunderstøttelse sker til kussøgende.

Til det ærede Medlem Hr. Brochmanns omfattende Omtale af grønlandske Forhold har jeg lidet at bemærke. Det ærede Medlem har jo netop saa meget Kendskab til grønlandske Forhold, som man kan faa ved Besejling langs Kysten med enkelte Landgange; som i Tid har strakt sig over ganske faa Timer. Det bar det ærede Med-

lems Bemærkninger ogsaa i fremtrædende Grad Vidnesbyrd om, naar han talte om, hvorledes Grønlønderne er sultne, hvorledes de fryser — de var næsten alle forkølede, siger det ærede Medlem, da han kom derop. Det kan det ærede Medlem vistnok ogsaa træffe paa danske Pladser, at der er forkølede Folk imellem de faa, han under et Kvarters eller en halv Times Ophold faar Lejlighed til at tale med. Men der var i det ærede Medlems Omtale af dette Spørgsmaal dog et Par Ting, jeg maa gøre en enkelt Bemærkning til. Han mente, det var meget ønskeligt, om Rigsdagen foranledigede, at der sendtes en Delegation op til Grønland næste Sommer, som skulde bestaa af to Medlemmer fra hvert Parti — det vilde ogsaa være nødvendigt, for at de to ærede Medlemmer, som har beskæftiget sig med denne Sag, begge kunde blive Deltagere. Jeg kan jo ikke have nogen afgørende Indvending derimod, men det maatte da blive en Rejse af en ganske anden Karakter end den, det ærede Medlem foretog i Sommer. Skal det ærede Medlem faa noget ud af en saadan Undersøgelse, maa den foretages grundigt med længere Ophold paa Sted, og jeg antager, at Rejsevilkaarene i disse Egne er af den Beskaffenhed, at denne Rigsdagssendelse, hvis man ikke skal risikere, at de Herrer bliver endnu mere forkølede, end Grønlønderne muligt maatte være, maa have et særligt Skib til sin Disposition. Jeg tvivler derfor aldeles ikke om, at det bliver en meget bekostelig Foranstaltning, men stiller mig tvivlende overfor Sandsynligheden af, at Resultaterne vil komme til at svare til Omkostningerne. — Naar det ærede Medlem i denne Sammenhæng omtalte Embedsmændene, som virker paa Grønland, og omtalte dem som hovne og kolde Personer, som Grønlønderne var i højeste Grad utilfredse med, saa vil jeg naturligvis ikke paa nogen Maade benægte, at der blandt de Embedsmænd, der virker i Grønland, kan findes enkelte, hvis personlige Kvalifikationer maaske gør dem mindre vel egnede til at virke deroppe — jeg ved intet som helst derom —, men jeg maa ganske afgjort tilbagevise en Udtalelse af den Beskaffenhed og af en saa almen Karakter som den, det ærede Medlem her fremsatte. Det er uberettiget paa den Maade at angribe en hel Kreds af Personer, som det ærede Medlem jo dog ikke paa Grundlag af sit Besøg i Grønland, langs Grønlands Kyst, der strakte sig over nogle ganske faa Dage, kan have noget som helst personligt Kendskab til. Og naar det ærede Medlem saa siger, at det bør være saadan i Fremtiden,